

Jaargang 20 - Nummer 2 - September 2014

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de Stichtingsvoorzitter	4
3 jaar, 4 maanden en 7 dagen	5
Zachtebedrace	6
De Kenterschootrace	8
Vakantie in het Noorden	10
In de krant!	12
OWee	13
“De Jonge Joseph” zoekt jong bloed.	16
Het avontuur met de kuilstok. Deel 2	18
Bij de Olielamp: Rolf Gerssen	23
Algemene Informatie BU130	28
Algemene Informatie VVT	30
Opkomend Tijd	31

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Koos Eerden

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

250 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Emiel Klifman
Marieke van der Tuin
Marie-Louise Brantjes
Martijn Nijenstein
Pim van Steijn

Redactioneel

Beste Lezer,

De zomer is alweer bijna voorbij, hoog tijd dus voor een nieuwe Bulletalie. Afgelopen maanden is er weer veel gevaren met Trui en zijn er weer een hoop avonturen beleefd.

Zo heeft Trui allereerst vlak voor de zomer weer meegevaren met de Zachtebedrace en Kenterschootrace. De verhalen hiervan zijn te lezen op pagina 6 t/m 9.

Tijdens de zomer is men met Trui de Waddenzee afgevaren tot aan Noord-Friesland en weer terug. Dat Trui daar erg opvalt, blijkt wel uit het feit dat er een artikel over ons is verschenen in een Duitse krant. Het stukje is in deze Bulletalie terug te lezen.

Aan het eind van de zomer is Trui weer naar Delft gevaren voor de jaarlijkse ontvangstweek (OWee). Tijdens deze week is er weer een nieuwe groep studenten lid is geworden van De Bolk en de VVT. Ik wil bij dezen alle nieuwe leden van harte welkom heten en veel plezier wensen met hun lidmaatschap!

Ten slotte heeft Marie-Louise het tweede deel van het avontuur met de kuilstok geschreven waarin in detail wordt uitgelegd hoe van een boomstam een kuilstok is gemaakt. Ook Martijn heeft weer een mooi interview gehouden met een oud-botteraar. Dit keer was Rolf Gerssen aan de beurt om mooie verhalen te vertellen over de beginjaren van Trui bij De Bolk.

Zaterdag 11 oktober organiseren we met de VVT een uitje naar De Delft in Rotterdam. Een reconstructie in aanbouw van een oud oorlogsschip. Als dit je leuk lijkt, ga dan vooral mee! Zie ook pagina 15. Ik wens je veel leesplezier met deze Bulletalie!

Koos Eerden, Commisaris Bulletalie en Activiteiten

L. van Dijk
Houthandel - Zagerij B.V.

Am. Noten
Essen
Iroko

Mahonie
Robinia
Teak

Eiken
ook voor: gangen, krommers, roeren en zwaarden

Zijtak 8-10
1251 RS Laren NH
Tel 035 53 11 024
Fax 035 53 82 871
Email info@dijkhout.com
www.dijkhout.com

Van de Stichtingsvoorzitter

Afgelopen zomer hebben we met Trui een lange reis gemaakt: in 7 weken tijd naar Noord-Friesland op en neer. Zelf heb ik natuurlijk ook een week gevaren, van Carolinensiel (bij Spiekerroog) naar Schluttsiel (bij Langeness, Noord-Friesland). Dus ook de grote oversteek gemaakt! Gaaf dat Trui zich ook nog goed houdt op de hoge, lange Noordzee golfen. Voor mij ook de eerste keer varen in Duitsland. Wel even wennen hoor met andere kaarten, andere stroomkaarten, geen HP33. Met behulp van de 'bijbel' Jan Werner en natuurlijk de informatie van de eigen wiki ging het allemaal prima.

Na de lange zomervakantie kwam de OWee, waar Trui weer mooi in Delft lag. Tijdens de OWee hebben we er een nieuwe schipper bijgekregen: Jasper Dijt! Gefeliciteerd! Na de OWee weer terug naar Volendam, klaar voor de KMT! Met 4 botters (naast de Trui ook nog de EB58, de VN4 en de HK89) hebben we weer vele bolkers in wording laten zien hoe mooi het botteren is. Ook hier weer goed nieuws voor de opleiding: Reinout is tijdens de KMT tot maat benoemd!

Ondertussen zijn ook de voorbereidingen voor het lustrum van Trui volgend jaar in volle gang. Samen met Huib (VVT), Wouter Kreiken (schipper) en Pim organiseer ik het 140-jarig bestaan van Trui. Later meer informatie hierover natuurlijk! Wil je graag een stukje schrijven voor in het lustrumboek? Meld je dan bij één van ons.

Verder zal er komend najaar weer lekker worden doorgevaren tot het laatste weekend van november. Ook zullen we in ieder geval meedoen aan de Visserijdagen in Workum. Om mee te kunnen varen kun je jezelf zoals altijd inschrijven via de website of het prikbord in de soos.

*Marieke van der Tuin,
Voorzitter Stichting tot behoud van de
BU130*

3 jaar, 4 maanden en 7 dagen

26 februari jl. was het dan zover: het einde van mijn voorzitterschap bij de VVT.

Wegens het afronden van mijn studie vond ik het tijd om vervanger te gaan zoeken. Afgelopen jaren heb ik namelijk met een wisselende groep mensen de VVT een flinke boost proberen te geven, wat naar mijn idee ook aardig gelukt is. Om echter te behouden wat je hebt behaald, is een goede, complete overdracht wel essentieel, dus hier wilde ik op tijd mee beginnen. Maar ja, wie vraag je dan als opvolger? Ik zat me dit al een tijdje af te vragen, maar je doet dit al een tijdje, dus je wordt toch een beetje kieskeurig. Je streeft er tenslotte naar dat degene die jou gaat opvolgen het minstens net zo goed gaat doen als jijzelf. Ik was nogal in twijfel en besloot het nog een tijdje aan te kijken.

Tot Guus er ineens een gewoonte van ging maken om me steeds een stap voor te zijn, wat vooral gebeurde toen hij afgelopen OWee ging verzorgen voor Trui. Telkens wanneer ik de discussie wat bij wilde sturen, maakte hij de opmerking die ik wilde maken. Telkens als ik dacht "hmm, ik wil het eigenlijk linksom in plaats van rechtsom" had Guus het net rechtsom gegoooid. Ik had mijn opvolger gevonden.

Een uitgebreide periode van overdracht later was Guus er klaar voor. Naast dat hij veel dingen hetzelfde zag had hij ook op een aantal dingen een andere, wellicht iets nuchterdere blik. Zo moet je misschien niet op verkoop van frisbees blijven hopen als dat simpelweg niet gebeurt. Ondertussen krijg je de titel "Eeuwige VVT'er" en denk je "dat valt toch best mee?". Tot je er achter komt dat je al meer dan 3 jaar voorzitter bent! Time is flying when you're having fun! Desondanks was het tijd. Op 26 februari 2014 werd een periode van 3 jaar, 4 maanden en 7 dagen voorzitterschap afgesloten. Een periode waar ik heel veel plezier aan heb beleefd, eigenlijk best trots op ben, maar ook zeker een periode die ruimte maakt voor een nieuwe periode waarnaar ik erg benieuwd ben.

Iedereen bedankt die mij geholpen heeft om de afgelopen jaren gave dingen neer te zetten en de VVT weer op de kaart te zetten!

*Roy de Bokx
Ex-voorzitter VVT*

Zachtebedrace

Vrijdagavond 25 april voeren we 's avonds de haven van Den Oever uit, klaar om de komende 72 uur hard door te racen en zoveel mogelijk punten te halen. De bemanning bestond dit jaar uit Marijn, Wouter, Jelle, Hugo, Emiel, Pim, Diede, Bart, Marinus en ikzelf: 4 schippers, 4 sio's, 1 maat en 1 verslaggever van Zeilen.

Door een wat chaotische periode voorafgaand aan de start hadden we nog niet heel goed over ons plan nagedacht. We vertrokken dan ook als enige boot richting het Zachtebed, terwijl de rest richting het westen voer. Al snel kwamen we tot de conclusie dat westwaarts toch wel de beste optie was: tegenstrooms opkruisen is toch niet zo'n goed plan. Dus weer terug, op naar de eerste punten bij het Amsteldiep! Netjes het geultje ingevaren en door het behoorlijk dreigende onweer in de verte maar even iets langer blijven liggen dan zou moeten. Toen het ergste onweer voorbij getrokken was weer verder, op naar Noorderhaaks. Gezien de stroming niet meer meewerkte zijn we voor een tijstop voor anker gegaan bij de Bollen.

De volgende ochtend weer vroeg op en verder naar Noorderhaaks. Het was nog spannend of we het gingen redden... maar met een kluiver erbij en nog wat extra stroom mee lagen we 2 minuten voor we vast zouden moeten liggen vast op het puntje van Noorderhaaks. Hier hadden we nu 6 uur de tijd voor we weer los zouden komen: de tijd om nog even te slapen en plannen te maken voor het vervolgetraject.

Na het loskomen weer verder met als doel de Cocksdorp. Dit jaar kon je zowel punten scoren bij de Vriendschapston als bij het haventje van de Cocksdorp zelf. Het eerste plan was om beide 3-punters te gaan halen, maar door een net gedraaide wind vonden we het toch te riskant om het haventje te proberen. Met de slikbodem was bomen niet echt een optie en

De Vriendschapston

door de windrichting ook niet volledig meer bezeild. De kans op vastlopen en daar nog wel een tijdje moeten liggen was te groot. Uiteraard wel ons vlaggetje om de Vriendschapston gelegd en vervolgens weer terug naar het zuiden gevaren. Hier voor de Binnen Bressem voor anker, wachtend op meer water.

Zondagochtend vroeg weer verder, op naar het Zachtebed parcours! Met de wegvallende wind was het nog maar de vraag of we het parcours binnen de 6 uur zouden voltooien, maar met hulp van de halfwinder en later toch nog wat aantrekkende wind is het gelukt!

Na het Zachtebed parcours ging de tocht verder naar Harlingen. We kwamen daar aan op het moment dat de veerboten naar Terschelling en Vlieland bijna zouden uitvaren. Op zeil hier tussendoor kruisen is niet zo'n best plan, dus daarom maar even wachten. Nadat de veerboten waren gepasseerd konden we zelf de haven in zeilen. Gelukkig ging het in en uitzeilen van de haven prima, waarmee we weer 2 punten konden toevoegen aan ons puntentotaal.

's Avonds/'s Nachts verder richting Breezanddijk. De wind bleef steeds meer in afwezigheid terwijl de stroom ons wel goed vooruit duwde. Dit gaf wel een gevaar: we wisten niet zeker of we de tonnen nog wel steeds op tijd konden ontwijken. Daarom maar even voor anker. Niet veel later zien we de HL93 voorbij varen: het moment dat wij ook maar weer eens op pad moesten, de wind is weer net wat aangetrokken!

Vrijdagochtend heel vroeg waren we in Breezanddijk belandt. Met een mooie aanleg op zeil en het knopen van het vlaggetje het laatste punt gescoord. Door de weinige hoeveelheid wind leek het niet meer te doen om de NIOZ haven te halen. Daarom al om half 11 gefinisht in Den Oever, wachtend op de andere deelnemers en hopen dat de 12 punten die we hadden behaald tijdens de race voldoende was.

Dit was helaas niet het geval: de EB58 en de Robbe scoorden beiden 1 punt meer. Zij hadden beiden hun tocht naar Ameland, Terschelling en Vlieland voltooid, een heel andere route dan wij hadden gekozen! De EB58 was net wat eerder gefinisht en heeft daarmee de Zachtebedrace van 2014 gewonnen!

Marieke van der Tuin

In het tijdschrift 'Zeilen' is ook een artikel verschenen over Trui tijdens de zachtebedrace. Voor meer informatie zie:

<http://www.zeilen.nl/nieuws/nu-zeilen-bunschoter-trekpaard-op-het-wad>

De Kenterschootrace

24 en 25 mei was het zover: de leukste wedstrijd van het jaar. Vrijdag was de boot al naar Marken gevaren, de plaats waar de Kenterschootrace traditiegetrouw altijd begint, maar vrijdag begon het voor mij met een gezellig met een traditiegetrouw borreltje in het Hof van Marken. Bij de Kenterschootrace gaat het vooral om de gezelligheid. Dat wedstrijdzeilen moet je ook niet al te serieus nemen. Protesteren kan bijvoorbeeld niet.

Dat was ook het motto waarmee Johan, Steyn, Chris, Koos, Jasper, SIO en baas van de dag Emiel, Kenterschootorganisatrice Marie-Louise en ik aan de race begonnen. De opdrachten waren op deze zaterdag: het uitzetten van dobbers op een stuk en die later weer op te halen en dan kenterend over de finish gaan. Kenteren is het zijwaarts varen, je trekt dan je zeil helemaal naar binnen en verleiert terwijl je met een kopje koffie op het voordek staat. Zo haalde men vroeger de visnetten binnen. Waar die dobbers nu precies moesten worden uitgezet bleef lang onduidelijk. Ook dat is een beetje traditie op de Kenterschootrace, een ietwat onduidelijke maar niet minder gezellige instructie over wat er precies moet gebeuren door Marike, de voorzitter van het organisatiecomité. Dat binnenvissen van die dobbers en het kenterend finishen verliep allemaal niet vlekkeloos: we moesten wel twee keer terug om alle dobbers op te pakken en uiteindelijk kwamen we dan ook ergens in het einde van het veld over de finish.

Ach, kan gebeuren en vrolijk viseten dachten we. Ook de vismaaltijd is traditie: en met vismaaltijd bedoelen ze ook echt een vismaaltijd. Ik heb zelf zo'n drie vissen verorbert. Na de maaltijd was het tijd voor de bekendmaking van de tussenstand. De schippers, in ons geval Emiel, moesten op een rijtje gaan staan. Wij stonden tweede van links naast Obbe. Obbe bleek één te liggen en wij nummer twee. Blijdschap overviel ons, maar ook verbazing: hoe konden wij zo hoog staan? Het bleek dat wij één van de twee ploegen waren die alle dobbers hadden binnengevist en per gemiste dobber kwamen er 10 strafminuten bij (voor onze tegenstanders dus). Die avond werd er nog tot laat gefeest met een leuke regionale band. De voetjes van zowel onszelf als van de wat oudere deelnemers gingen massaal van de vloer. De volgende dag kwam de drankrekening dan ook nog als extra kater aan.

Die dag was het de beurt aan Jasper als schipper. Konden we de positie als nummer twee vasthouden of zelfs verbeteren? We begonnen vol goede moed. Marike had geïnstrueerd dat we een Man-over-boord oefening op zeil moesten doen. We konden haar bellen als we er niet uitkwamen, of om haar een complimentje te geven. De start en man-over-boord verliepen niet vlekkeloos (de korte pikhaak pakken in plaats

van de lange en dan net de man missen), maar uiteindelijk waren we, weliswaar wat achter in het veld, lekker op pad. Tijd voor de inhaalslag: we besloten ons meest authentieke zeil naar buiten te halen: de halfwinder (onder kenners bekend als 'de groene flats'). We zoefden wat platbodems (met boze blikken) voorbij en wisten daarbij toch nog wat op te schuiven in het veld. Uiteindelijk was het (net) niet genoeg en werden we 4e in het eindklassement (van de 15), al met al een prima prestatie. Wel gaf de organisatie aan erover te denken voor de volgende race specifiek groene zeilen te verbieden: dat is vast geen toeval!

Wouter Verbeek

De halfwinder ofwel 'de groene flats'

Vakantie in het Noorden

Nadat ik vorig jaar 3 weken had geklust aan Trui in de zomer vond ik het dit jaar wel tijd worden voor een zomervakantie zeilen. Het plan was om naar Noord-Friesland en misschien Denemarken te gaan, wat volgens velen de mooiste stukken van het Wad zijn. Met een beetje tactisch plannen lukte het om twee weken achter elkaar op de boot te zitten, precies midden in de vakantie.

De groepen voor ons hadden flink doorgezeild en de grote Noordzee bekeken waardoor wij op de boot stapten in Schlüttsiel. Een klein dorpje aan het Noord-Friese Wad midden tussen de Duitse windmolens en zonnepanelen. Niet dat we lang in dat dorp zijn gebleven, we gingen meteen naar Oland, onze eerste Hallig. Met een lekkere windkracht 5 en stroom mee ging het hard en dus was alleen het grootzeil al ruim voldoende. Voor een groot deel van de bemanning was het zeilen op Trui al weer een tijd geleden dus dit was een mooi moment om de Enkhuizersteek te oefenen en eens te vragen wat iedereen wilde doen deze week.

Jeroen had de groep bij elkaar gezocht wat een bonte verzameling mensen opleverde, zelfs nog één iemand meer dan ik van te voren had gehoord. Wat bleek? Jeroen was iemand vergeten... Gelukkig had Wiebe zelf wel aan zijn vakantie gedacht en de avond voor vertrek een mailtje gestuurd. Schipper Walter had in Delft al boodschappen gedaan en daar stapten wij (Walter, Jeroen, Edward, Boi, James en ik) in de bus. Wiebe pikten we op in Utrecht en daarna op naar Duitsland!

Oland zou dus onze eerste Hallig worden. Een hallig is, zoals onze wandelende Noord-Friese reisgids Walter kon vertellen, een klein eilandje met daarop een terp. Duitsers hebben niet zulke problemen met natte voeten en houden van uitzicht, dijken zijn dus niet nodig en de halligen lopen dan ook enkele keren per jaar onder. Al snel kwam Oland in zicht, maar ons enthousiasme was iets te groot. Door even niet op te letten vlogen we uit de bocht en liepen we vast naast de geul, op 20 meter voor de haven. Bomen, motoren en sleuren, het hielp allemaal niets... We lagen vast en goed ook. Gelukkig is er de volgende dag altijd weer een hoog water en kwamen we 's ochtends weer los. Snel naar de haven om een rondje om het eiland te lopen. Daar werden we begroet met: "Ach so, sie haben es geschafft?!" Veel gebeurt er namelijk niet op Oland en de lokale kroegbaas had door onze vastloopactie zijn bieromzet zien verdampen de avond daarvoor.

Elk eiland dat we die week bezochten had zo zijn eigen charme en bijzonderheden. Zo is er het pittoreske Amrum dat is ontstaan tijdens een ijstijd (het Saalien) en waar je geweldige wandelingen kunt maken. Tip: als Walter zegt "ga je mee een eindje lopen", doe dan eerst je wandelschoenen aan. Amrum is ook het eiland met de

roemruchte Blaue Maus, een café waarover vele verhalen de rondte gaan. Dat vond ook de maat van de Duitse zeilkotter die ik op Föhr vroeg hoe diep het geultje was naar Langeneß. Zijn schipper zei dat het niks voor hem was en dat de maat zich bezig moest houden met zeilen, voor hen bleef het dus bij de verhalen.

In het donker ging de reis naar Langeneß en de volgende dag naar Hooge. Het eiland met een haveningang van exact 1 Trui breed. De stootwillen die buitenboord hingen werden goed ingedrukt toen we ons de haven in persten. Edward gleed uit terwijl hij de stootwil bij het zwaard wilde verhangen. Hij maakte een flinke smak en hoewel het flink pijn deed leek het nog mee te vallen. Bij thuiskomst bleek dat toch iets anders te zijn, het akkefietje had twee gebroken ribben opgeleverd en dus ook 6 weken rust om te herstellen.

Het laatste eiland deze week was Pellworm. Met het allerlaatste uitgaande water motorden we de haven in. Toen we bij de kant waren bleek onze timing perfect en de lijnen naar de kant konden wel even wachten, we lagen namelijk al vast. Zin om te koken was er niet meer na deze lange dag zeilen, het bier en eten in het havenrestaurant lonkten. Na de geweldige maaltijd met Krabben (lokaal Duits voor garnalen) bleek dat pinnen niet mogelijk was. Wel bij de lokale bank, maar die slikte onze passen allemaal niet. Na veel gedoe (en een ober die al afwasgrappen begon te maken) lukte het om geld uit de muur te trekken en konden we terug aan boord.

Deze prachtige week eindigde in Tönning een vissersplaatsje aan de Eider. Daar werd Wiebes Bolkvlag weer gestreken en ging de bemanning naar huis. Voor mij was de vakantie nog maar op de helft en ging diezelfde avond de reis weer verder. Op weg naar Oost-Friesland.

Emiel Klifman

De haveningang van Hooge

In de krant!

Trui heeft deze zomer in de Duitse krant gestaan. Het artikel is hieronder te lezen:

Mittwoch, 6. August 2014

NEUES AUS DER NACHBARSCHAFT

Studenten-Besuch

Holländische Stippvisite im Museumshafen

Von Friedrich-Wilhelm Trottman

Büsum – Zwei Wochen pendelten acht Studenten der Technischen Hochschule Delft entlang der Nordseeküste von Hafen zu Hafen, vom Kreis Nordfriesland über Tönning nach Büsum in den Museumshafen.

Mit dem alten Fischerschiff BU 130 Trui (Zuidwalbotter) aus dem Jahre 1875 mit Heimathafen Enkhuizen steuerte Skipper Stefan Lenselink Büsum an. Der Studentenverein der Technischen Hochschule Delft hat sich ein spartanisch ausgestattetes Schiff zugelegt und kann so in den Semesterferien fremde Häfen besuchen.

Leider war es Skipper Lenselink mit seiner Crew aus Zeitgründen nicht vergönnt, länger im Museumshafen zu verweilen. Bereits am nächsten Tag ging es weiter nach Neuwerk.

In rustikaler Atmosphäre genießen die Studenten ihr Essen.

OWee

Zoals elk jaar vind tegen het einde van de zomervakantie de OWee plaats. De OWee (OntvangstWeek) is het moment waarop alle aankomende studenten de stad Delft en alle aanwezige studentenverenigingen leren kennen. Ook dit jaar was het weer de bedoeling dat Trui in Delft zou komen te liggen om zo de eerstejaars te kunnen overtuigen dat varen met een botter erg leuk is.

Het plan was om, net als vorig jaar, Trui weer aan te leggen aan de Lange Geer. Hiervoor zou Trui daar weer onder de bruggen door moeten wat enige uitdaging met zich meebrengt. Trui moet namelijk iets afgezonken worden omdat het anders niet past. Het is daarom belangrijk dat de diepte onder de bruggetjes groot genoeg is.

Na enig peilwerk van tevoren bleken er enkele obstakels in de weg te liggen. Bewapend met werpdreg en tuinhark besloten Guus en ik daar wat aan te gaan doen. Terwijl er een rondvaartboot vol verbaasde toeristen langsvoer waren wij bezig met het weghalen van wat vermoedelijk een stuk steen was. Het werd echter wel steeds dubieuzer toen we stukken textiel naar boven trokken waaronder een sok. Even later hadden we zelfs de andere bijbehorende sok te pakken. Na een paar keer dreggen hadden we het grote brokstuk te pakken waarna de doorgang vrij zou moeten zijn.

Zaterdagmiddag 16 augustus was het dan zover. De bemanning van de laatste zomerweek van het jaar had Trui al helemaal naar Delft gevaren. Voor de bruggetjes werd trui volgeheveld en was het slechts nog een kwestie van wachten totdat het allemaal paste. Met zijn allen op het voordek en met Marieke aan het roer zijn we zonder problemen weer onder de bruggen doorgegaan. Daarna hebben we weer van een vriendelijke buurtbewoner stroom gekregen om de boel weer leeg te pompen.

Ondertussen waren Johan en Wouter Verbeek druk bezig geweest om Klein Truitje weer waterdicht te maken

Onder de brug door

en op te knappen. Nieuw tijdens deze OWee was namelijk dat er een botenparade was waarbij elke vereniging mee kon doen om zich te presenteren. Johan had het idee gekregen om een mini rookton op het voordekje van KT zetten en zo aandacht te trekken door het produceren van rook en stank en tegelijkertijd makrelen te roken.

Zondagavond hebben we dit dan ook uitgevoerd. Johan, Jasper en ik hebben 2 rondjes gevaren door de Delftse grachten en de hele boel onder de rook gezet. Aandacht trok het zeker, iedereen vroeg wat wij nou in hemelsnaam aan het doen waren. Achteraf bleken de makrelen ook nog eens erg goed te smaken.

Maandagochtend kwam de hijskraan van Wagenborg langs om onze mast in te hijsen zodat we Trui in volle glorie konden tonen. Een botter zonder mast ziet er anders toch maar erg kaal uit. Tegelijkertijd werden er op de infomarkt mensen gevraagd en ongevraagd volgespamt met flyers van zowel Trui als De Bolk.

Klein Truitje tijdens botenparade

Op Trui was op elke avond wel een programma bedacht met activiteiten. Zo was er op dinsdagavond een Botterbioscoop op het voordek waarbij de film Pirates of the Caribbean 4 werd vertoond op een in elkaar gebeund projectiescherm.

Vrijdag na de OWee is de mast weer uit de boot getakeld en is alles weer onder de brug door gegaan. Ook dit ging weer goed, op een zak potgrond die in de schroef bleef steken na. Gelukkig was deze er al weer snel afgehaald zodat Trui kon vertrekken naar de startplaats voor de kennismakingstijd: Volendam.

Koos Eerden

Altijd al eens willen zien hoe een groot houten schip gebouwd wordt? Kom dan mee naar de werf van De Delft in Rotterdam!

De Delft was oorspronkelijk een oorlogsschip uit de 18e eeuw en is na een felle strijd gezonken op de Noordzee. In Rotterdam probeert men dit schip weer na te bouwen.

Zaterdag 11 oktober zullen we verzamelen vanaf 11:45 op de bolk en rond 12:30 naar Rotterdam gaan met het OV. We hopen om 13:15 op de werf te zijn.

Uniek aanbod: “De Jonge Joseph” zoekt jong bloed.

In 1960 richtten Gert Doornink en ik Harpya op en in 1964 kochten we de eerste TRUI (BU 122). Na een jaar hebben we die verkocht wegens gebrek aan verband en is de huidige BU 130 gekocht. Met plezier zien we dat deze TRUI al 50 jaar door een stelletje ongeregeld in prima staat wordt gehouden.

In 1978 vielen Gert, mijn broer Chiel (Nieuwe Delft 1964) en ik voor de wrakke Zeeuwse hengst “De Jonge Joseph” uit 1903. Wij hebben dat schip in een stichting ondergebracht om het te restaureren en om het voor de toekomst veilig te stellen. Er waren nog slechts 3 andere hengsten die allemaal in slechte staat verkeerden. Zo dreigde een heel scheepstype te verdwijnen.

Sindsdien is Joseph vrijwel geheel vernieuwd. Het is een stevig schip dat veel kan hebben en we zijn er vaak mee naar de Oostzee gevaren, maar ook naar Italië en Kroatië.

Vijf jaar geleden hebben we de hand kunnen leggen op een fraai botenhuis in Krimpen aan de Lek dat van nieuwe drijvers is voorzien, waarbij het een dichte bodem en een deur heeft gekregen. Twee uur pompen en het schip staat droog in zijn eigen dok én onder dak. Ideaal om onderhoud te besparen en te plegen.

Maarrrr..... Gert, Chiel en ik zijn alle drie rond de zeventig en kunnen weliswaar nog jaren onderhoud plegen en dat doen we ook met plezier. Maar toch: regeren is vooruitzien en conserveren ook. Van varen komt het door omstandigheden wat minder.

We zijn dan ook op zoek naar een jongere generatie die op termijn het beheer van de Jonge Joseph op zich wil nemen.

Wij denken daarbij in de eerste plaats aan een collectief van iets oudere ex-TRUI-schippers (maar wel jonger dan 70!).

De komende jaren zal het schip vaak beschikbaar zijn om mee te varen en het enige dat wij vragen is om er t.z.t. als onze krachten afnemen het beheer en onderhoud over te nemen.

En wie er mee vaart mag natuurlijk altijd een handje helpen.

Er is een onderhoudsfonds dat voldoende groot wordt om tot in lengte van dagen delen te laten vervangen, t.z.t. nieuwe zeilen aan te schaffen etc. Financiële deelname

is dan ook niet aan de orde. Het gaat ons er om dat dit varende monument voor de toekomst bewaard blijft.

Zie www.dejongejoseph.nl

Het is een echt gezinsschip met kajuit, ruime kuip en 6 slaappleatsen. Het is met 1,5 man/vrouw te zeilen en meet 10,75 x 3,85 x 0,70.

Tot de zeilgarderobe behoort een kluiver en een enorme halfwinder. De motor is een 42 pk Mitsubishi uit 2012. Marifoons, GPS en AIS zijn ook aan boord.

Geïnteresseerden sturen een email met zeil- en onderhoudservaring en persoonlijke gegevens aan frits.marckmann@hetnet.nl

Schip en botenhuis zijn beide eigendom van de stichting Luctor et Emergo, zijn dus nooit verhandelbaar en hebben dan ook geen handelswaarde. Als de stichting onverhoopt ophoudt te bestaan gaan boot en botenhuis naar een andere stichting met eenzelfde doelstelling.

Frits Marckmann

De Jonge Joseph

Het avontuur met de kuilstok. Deel 2

In de vorige Bulletalie heeft het eerste gedeelte van dit verhaal gestaan. Daarin is verteld hoe we aan de kuilstok gekomen zijn. Dit deel van het verhaal gaat over hoe er van een boom een kuilstok is gemaakt.

Het fabriceren

De boom lag vol potentie op 2 bokken op de Koningspoort, klaar om geschaafd te worden. Maar om van een ronde onregelmatig gevormde boom tot een rechte, kleinere en ronde stok te komen moet er een hoop werk in gestoken worden. Meten, schaven, meten, schaven, meten, schaven....

Het allereerste wat er moet gebeuren is de boom omtoveren tot een vierkante balk. Deze kan dan 8 hoekig, 16 hoekig, 32 hoekig en vervolgens rond worden gemaakt.

Schaaftabel

De belangrijkste voorbereiding is het maken van een schaaftabel. Hierin staat voor elke stap, van vierkant tot 32 hoekig, de breedte van het vlak op verschillende plekken op de kuilstok. We besloten 20 punten over de lengte van de kuilstok uit te zetten waar we deze breedtes van bepaalden voor uitzetten en nameten.

Aan het ene uiteinde wilden we een diameter van 10 cm, aan de andere kant 12 cm. Tussen deze punten wilden we een bolling, zoals ook in de geraadpleegde literatuur beschreven staat voor rondhouten. Om deze bolling te bepalen hebben

2	60	12	6	4.92	2.4
3	120	11.95	5.975	4.8995	2.39
4	180	11.9	5.95	4.879	2.38
5	240	11.85	5.925	4.8585	2.37
6	300	11.8	5.9	4.838	2.36
7	360	11.75	5.875	4.8175	2.35
8	420	11.7	5.85	4.797	2.34
9	480	11.65	5.825	4.7765	2.33
10	540	11.6	5.8	4.756	2.3
11	600	11.55	5.775	4.7355	2.27
12	660	11.5	5.75	4.715	2.23
13	720	11.45	5.725	4.6945	2.21
14	780	11.4	5.7	4.674	2.2
15	840	11.35	5.675	4.6535	2.17
16	900	11.3	5.65	4.633	2.16
17	960	11.25	5.625	4.6125	2.14
18	1020	11.2	5.6	4.592	2.12
19	1080	11.15	5.575	4.5715	2.09
20	1140	11.1	5.55	4.551	2.06

Schaaftabel

we op schaal een satéprikker gebogen in de bolling die we wilden hebben en deze nagemeten. Met deze afstanden konden we de schaaftabel opzetten.

1e kolom: punt op de kuilstok

2e kolom: afstand van uitende kuilstok naar het punt

3e kolom: breedte vlak vierkante balk (komt overeen met uiteindelijke diameter)

4e kolom: helft van kolom 3, voor het uitzetten vanaf de middellijn

5e kolom: 41% van kolom 3, breedte vlak 8 hoekige paal

6e kolom: 20% van kolom 3, breedte vlak 16 hoekige paal

1e vlakke kant

Met alle maten bekend was het tijd om met de paal beginnen. Om de boom goed te ondersteunen hebben we een plankje met een haakse hap eruit tegen een bok geklemd. Hierop kon de boom liggen zonder ongewenst te draaien. Om te beginnen is er een referentievlak nodig op de balk. Hiervoor hebben we een vlak afgeschaafd. Erg belangrijk is om dit vlak mooi horizontaal te laten lopen. Het hoeft niet groot te zijn. Dit is nu de noordzijde van de boom. We hebben voor het gemak op de kopse kant van de boom de kompasroos uitgezet.

1e vlakke kant

De vierkante balk:

Vervolgens kon de vierkante balk gemaakt worden. Dit was het meeste werk van alles. Deze vierkante balk moet recht komen te lopen. Daarbij moet zoveel mogelijk het hart van de boom ook het midden van de balk zijn. Dat ging niet helemaal, aangezien de boom enkele bochten had.

Voor een rechte balk hebben we op de Noordkant met een slaglijn een middellijn uitgezet. Over de lengte van deze lijn hebben we de 20 punten van de schaaftabel afgetekend. Ter hoogte van deze punten hebben we de helft van de breedte (kolom 4)

aan de oostkant afgetekend. Vervolgens kon de oostkant eraf geschaafd worden tot deze lijn. Natuurlijk tussendoor vaak nameten, kijken of het waterpas en haaks is overal en alles mooi vlak is. Na de oostkant komt de westkant. Om te zorgen dat je een water pas kan gebruiken om de vlakken parallel te maken moeten de bokken waar de paal op ligt ook waterpas staan. Daarna volgen de noord- en zuidkant. Hiervoor moet een nieuwe middellijn worden gemaakt, wederom met de slaglijn. Dit kan op de west- of oostkant. Voor al deze vlakken moet er een hoop hout af. De eerste 2 vlakken hebben we geschaafd, dit kostte een hoop tijd. Daarna hebben we het met een cirkelzaag geprobeerd. Helaas ging deze niet diep genoeg en begaf het. Het laatste stukje hebben we met de handzaag afgemaakt. Het efficiëntst bleek de kettingzaag. Uiteraard moet het laatste beetje met de schaaf eraf gaan om het mooi vlak te krijgen, op exact de juiste dikte en haaks op de andere vlakken. Daarbij moest dus veel gemeten worden.

Vierkant zagen

8-hoekige boom

8 tot 32 hoekig

Vervolgens kunnen, aan de hand van de schaaftabel, de maten voor de 8 kantige balk worden uitgezet en ook worden weg geschaafd. Hetzelfde geldt voor de 16 kantige balk. Hierbij is het belangrijk goed te blijven meten en nameten. Voor 32 hoekig staan geen maten in de schaaftabel. Hiervoor hebben we op verschillende plekken op de paal een lijn rondom getrokken. Daarna zijn alle hoeken bijgeschaafd tot er een stippellijn ontstond met even grote lijnen als openingen.

Stippellijn

Rond schuren

Inmiddels lijkt de paal al aardig rond en zijn de hoeken lastiger te zien. Om de paal mooi glad te maken moeten de hoekjes afgeschuurd worden. Om de hoekjes goed zichtbaar te krijgen hebben we de afgezaagde stukjes hout verbrand tot houtskool. Met deze houtskool hebben we de achterkant van een stuk schuurpapier zwart gemaakt en langs de paal gewreven. Hierdoor werden de hoekjes zwart. Met de vlakschuurmachine was dit zo weggeschuurd en bleef een mooie ronde gladde paal over.

Als laatste hebben we de kopjes eraf gezaagd zodat exact de gewenste lengte overbleef. En zoals al het hout op Trui hebben we de paal natuurlijk ook lekker dik in de lijnolie gezet. Nu ligt de paal op Trui om een beetje bij te kleuren. Voor het aankoppelen van het net moe er nog wel ring met 2 ogen aan een kant bevestigd worden. Aan de andere kant van de paal komt een gat met een touw. Op Trui moeten aan bakboord en stuurboord ringen komen om de stok aan vast te knopen. Hopelijk mogen we de paal ook daadwerkelijk gebruiken bij de komende visserijdagen, maar dat ligt natuurlijk aan de vergunning die we krijgen. Dus wil je de paal in actie zien, ga dan mee met de visserijdagen!

Marie-Louise Brantjes

Het markeren van de hoekjes

Bij de Olielamp: Rolf Gerssen

In deze rubriek interviewt Martijn elke keer weer een andere botteraar. Omdat hij Lars Doornbos niet kon vinden, is hij naar Leeuwarden afgereisd om daar bij Rolf Gerssen op bezoek te gaan.

In den beginne

Rolf houdt een T-shirt omhoog met daarop gestencild: "Harpyia '62".

"Dit is het jaar dat ik aangekomen ben in Delft, dus ik heb het begin meegemaakt van het feest. Zowel de eerste als de tweede botter, want we hebben natuurlijk eerst de BU122 gehad. In '63 zijn we voor het eerst gaan varen met Harpyia in Friesland. Toen zijn we eerst een weekje met twee botters gaan varen, dat was de BU130 en de "Hou vol" was daarbij. Oude brakke schepen. Dat was eigenlijk het begin van het echte zeilwerk van Harpyia. Ik geloof niet dat ze voor die tijd al gevaren hadden. Het was ook mijn eerste ervaring met zo'n groot schip. Ik was diep onder de indruk hoe zo'n schip vaart, ook al had ik al veel gezeild. Ik had zelf een Akkrummer jolletje, een echte oude, uit eiken gebouwd, maar die heb ik verkocht toen ik in Delft ging studeren."

Ben je ook schipper geworden op Trui?

“Ja. Ik heb het al vliegend geleerd, want het was de eerste keer dat ik op zo’n groot schip voer.

Een keer in een verslag stond een lijst met alle schippers vermeld en daar stond ik niet bij potverdorie! En ik kan bewijzen dat ik schipper ben geweest, want er is ergens een verhaaltje uit het logboek over een schipper die zijn petje verloren was. Die was afgewaaid en dat was een zwart petje met een rode pluim. De schipper was in die week ook jarig, dus hij kreeg voor z’n verjaardag van de opvarenden een nieuw petje. Dat rode petje had mijn oma gemaakt. Dus dat kan niet missen, dat was ik. Die week heb ik geschipperd met Nico Teiken.”

“Wat heeft je bezield om daarmee door te gaan?”

Nieuwe Delft was natuurlijk niet de enige studentenclub die in die tijd een botter hadden, maar meestal werd het schip na een vakantie achtergelaten of kwijt gemaakt. In mijn vorige interview vroeg Gert Jan zich dan ook af: “Wat heeft hen in hemelsnaam heeft gestuurd om zo’n klomp te kopen en dan niet na het eerste jaar te zeggen van ‘hoi, nu hebben we een vreugdevuurtje?’”

Rolf: “Een vuurtje is gauw voorbij. Daar heb je niet zoveel plezier van. Er waren een heleboel beginnende zeilers die ook heel weinig ervaring hadden met zo’n groot schip. Frits Marckmann had de meeste zeilervaring aangezien hij vroeger veel had gevaren op zee als bemanningslid. Die had de nodige ervaring, maar de rest was vooral helemaal flabbergasted van de eigenschappen van zo’n botter. Het avontuur wat je ermee kon beleven, die kans laat je niet lopen. Het was een enthousiast clubje zeilers en die staken elkaar aan.”

Een slingerend schot

Toch was Trui (BU122) in niet al te beste staat. “Op een tocht van Enkhuizen naar Lemmer in ‘64 zijn we in de fout gegaan door verkeerd te sturen. Daardoor raakten we op het Enkhuizer zand en da’s niet zo best, maar we zijn er uiteindelijk door een visser weer afgetrokken. Het was inmiddels nacht geworden, maar we zijn toch maar doorgevoerd naar Lemmer. Tijdens de tocht begon het toch wel harder te waaien en toen we eenmaal aan lagerwal bij Lemmer zaten ging het schip wel erg slingeren. We kregen de wind van achter dus we hadden ook niet echt steun aan de zeilen. Toen zagen we op een gegeven moment de planken van het schot langs elkaar schuiven. Dat was niet best, geen fijne rit. Maar goed, we zijn goed aangekomen gelukkig, maar daarna zijn we wel terug gegaan door de polder. Dat kon toen nog, omdat er eigenlijk

alleen nog maar draaibare bruggen waren in plaats van de vaste die je nu hebt. Dus we zijn door de polder terug gegaan via Vollenhove naar het Zwarte Water. Daar hebben we ook wel een stuntje uitgehaald...”

Paling

“De brandstof was op een gegeven moment op, dus ben ik met Sjef van Dooremalen van boord gestapt en gaan liften door die polder om te kijken of we ergens benzine konden krijgen. Dat is wel gelukt, maar toen we weer terug kwamen zagen we dat de club scholieren die achter gebleven was een fuik had geleegd. De visser kwam er net aan met zijn vletje en die is meteen doorgevoerd naar de brug bij Kadoelen om die dicht te laten zetten, opdat wij er niet meer uit konden. Toen zijn de schipper en een maat van boord gehaald door de politie, die hebben een nachtje in Kampen gelegen. Er werd veel gestroopt in die tijd en nu had die visser eindelijk een dader te pakken. Geef hem eens ongelijk.

Dat was niet echt leuk en we zijn daar ‘s nachts maar bij die brug blijven liggen. De volgende ochtend mochten wij doorvaren en zijn we het Ketelmeer opgevoerd toen er op een gegeven moment een hele grote politieboot uit Kampen kwam om onze schipper weer aan boord zetten.”

Ze kwamen hem wel weer netjes afleveren?

“Ja, we hoefden hem niet af te halen uit Kampen. Maar wij hadden al gezien dat er in die fuik hele dikke palingen zaten en er waren een paar weggeschoten in de voorhoos het vooronder in. Tot we weer gingen varen, toen kwam ie zo tevoorschijn en konden we hem pakken. We hebben hem geslacht, gebakken en toen de politie aan boord kwam was het bakken net klaar!

Het was geen beste beurt, maar het is natuurlijk een mooi verhaal om nog eens even te herinneren.”

Een eigen Jol

Herinneringen heeft Rolf ook veel aan zijn Staverse jol. “Mijn vrouw en ik zijn in Twente getrouwd en hebben toen vrij snel een jolletje gekocht, want die bootjes had ik al wel eens rond zien varen en ook met slecht weer. Het zijn net klompjes, altijd varen, ontzettend zeewaardig. Het hobbelt wel wat natuurlijk dus het is niet zo comfortabel allemaal, maar je komt er overal mee als je de tijd neemt en het is een stuk beter te overzien dan een privébotter. Toen ik hem kocht zat er nog een kajuitje op en het was verschrikkelijk slecht gerestaureerd, maar ondanks mijn drukke baan

waarvoor ik veel op reis was zag ik in de winter toch altijd wel weer een kans om dat jolletje op de kant te krijgen en er aan te timmeren. Eerst wat inhouten erin en het zeilwerk, het is nu een heel originele jol geworden. Een varende monumentje, ik heb hem erkend gekregen. We hebben er uiteindelijk twintig jaar over gedaan. Ik vaar er nu 37 jaar mee.”

Heb je ook veel aan Trui getimmerd?

“Niet echt. Aan Trui heb ik wel getimmerd in het begin, maar dat is vooral wat klooien op de helling en zorgen dat de naden weer dichtgebreeuwd waren. In die tijd was het oplappen en af en toe wat blik erop zetten; dat was de hoofdzaak, verder kwamen we nog niet. We hadden geen cent meer te makken. We zijn met de BU122 met verhuur begonnen en met de BU130 zijn we daar direct mee doorgedaan. Het was toch wel een hele organisatie daar omheen die dat deed.”

Blazer TX33

Wat het varen betreft is er voor Rolf in 2004 een nieuwe fase ingegaan. “Officieel was ik nog niet met pensioen, maar wel uit het werk geraakt en toen ben ik gevraagd om eens te komen kijken in Den Helder. Richard Klaver, een van mijn bekenden van Botterbehoud, was met de blazer TX33 bezig in Den Helder. Hij lag met Sail met zijn jol naast de mijne en van het een kwam het ander. Zodoende ben ik penningmeester geworden bij de blazer en heb ik geholpen het schip naar Makkum te brengen. Het is in 2000 begonnen, dus het begin heb ik niet echt meegemaakt, maar in 2005 moest hij dus (gedeeltelijk gerestaureerd) op een dieplader gezet worden en voorzichtig overgereden worden van Den Helder naar Makkum. Voorzichtig was met 80km/u over de afsluitdijk!

Voor de crisis liep de sponsoring nog erg goed. Heel vaak hielden we een sponsordag. In Makkum hadden we een open dag voor omwoners, af en toe kwamen er ook scholen kijken die gelezen hadden dat we ermee bezig waren. Het gemeentebestuur kwam langs, want die hadden er ook een klein beetje geld in gestopt, dus die wilden ook wel eens weten waar het over ging. Zo kwamen we door de winter en in zeven jaar hadden we bijna een half miljoen besteed.

Vanaf 2008 zijn we gaan varen en in de verhuur gegaan. Ik vaar zelf ook als schipper en vind het een fantastische uitdaging. Elk jaar huur ik het schip zelf voor een week met mijn ‘oude’ jaarclub Karbonkel. Het is wel jammer voor Trui, dat ik nu wat gebonden ben aan de blazer en niet toe kom aan het huren van Trui. Dat vind ik eigenlijk wel jammer, want ik heb er met heel veel plezier op gevaren. Trui heeft veel losgemaakt.”

Waardering

“Het is ook leuk om zo weer even wat van de club te horen. Zo kijk je weer terug op een toch vrij lange periode in mijn studietijd. Dat het allemaal nog zo door gaat, ik vind het schitterend.

Ik ben diep onder de indruk dat Trui nog steeds in de vereniging zit en in zo’n goede staat verkeerd. Dat het mogelijk is gebleken om zo’n schip in de vereniging te houden. Ik had het nooit kunnen bedenken toen wij ermee begonnen, dat het zo lang zou beklijven. Ik neem mijn pet diep af. Ga zo door!”

Heb je nog een goede tip voor de huidige botteraars?

“Ja: stop een lek nooit met een stuk spek. De traditie was natuurlijk bij de oude VOC schepen dat je spek in een lek kon stoppen om het te dichten. Dat hebben ze een keer met de BU122 gedaan, maar wanneer je het schip dan achterlaat zitten binnen de kortste keren ratten aan boord. Die vreten het spek eruit en toen is dus de 122 gezonken. Zorg dat je goed breeuwt.”

Wie zou ik hierna kunnen interviewen?

“Ik zit te denken aan Frits Marckmann of Gert Doornink. Die hebben in het begin er hard aan gesleurd om het aan het lopen te krijgen. Dobbelt maar. Ik weet dat Frits ook nog actief aan het varen is. Misschien wel leuk om het verhaal van het Utrechts Statenjacht erin te stoppen. Gert heeft nog bij Rijkswaterstaat in de directie van de betonning gezeten.”

In deze Bulletin paste helaas niet het hele interview met Rolf. Lees het volledige verhaal op bu130.nl/olielamp

Voor het hele verhaal over de restauratie van de TX33 en het varen ermee, zie: www.tx33.nl

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

giro: 3030194
KvK: S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Marieke v/d Tuin 06-31051029

Secretaris:
Diede Ridder 06-22881595

Penningmeester:
Jeppe Bijker 06-33149435

Commissaris Onderhoud:
Johan Zielman 06-22597588

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
giro: 9356042
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Guus Bening

Secretaris
Huib Versteeg

Penningmeester:
John-Alan Pascoe

*Commissaris Bulletalie en
Activiteiten:*
Koos Eerden

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de bulletalie, mail even naar Bulletalie@bu130.nl met je (potentiele) stukje.

Opkomend Tij

27	september	VVT Meevaardagen
28	september	Inschrijfdag
4-5	oktober	Eerstejaarsweekend
11	oktober	VVT uitje: De Delft
12-18	oktober	Visserijdagen
25-26	oktober	Inschrijfweekend
1-2	november	bikkelweekend
8-9	november	bikkelweekend
15-16	november	bikkelweekend
22-23	november	bikkelweekend
29-30	november	bikkelweekend
1	december	Terugvaren naar Rotterdam / start winteronderhoud.

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

